

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ

Vedic Literature of Ancient India

ଉପନିଷଦ

(ଉପନିଷତ୍)

Upanishad / उपनिषत्

୧୦୮ ଉପନିଷଦ (ଭାଗ - ୨)

108 Upanishad (Vol – 2)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉପଦେଷ୍ଟା

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସଂପାଦକ, ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା, ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାନ୍ତ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା – 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାକ୍ଷ ମୁଲ୍ଲେର୍' ଓ 'ପାଉଲ୍ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାଟ୍ରିକ୍ ଓଲିଭେଲ୍ଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ ରହୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତକରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ଟି ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ୩୫ଟି ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩୫ଟି କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩୫ଟି ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଈଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଐତରେୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଷୀତକି, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ନ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉକ୍ ବେଦ	୧୦	ଐତରେୟ, କୌଷୀତକି	ଆତ୍ମବୋଧ, ମୁକ୍ତଲ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିନ୍ଦୁ
ସାମବେଦ	୧୨	ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରସୂତୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଣେୟ, ମୈତ୍ରେୟ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଷ୍ଠିକା	-	ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଜୀବା ଲ, ଜବାଳି	ୟୋଗଚୂଡ଼ାମଣି, ଦର୍ଶନ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	୩୨	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶ୍ରୁତି	ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁରିକା, ଧାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ୟୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ୟୋଗଶିଖା, ୟୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	୧୮	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୁକ୍ତିକା	ଜୀବାଲ, ଭିକ୍ଷୁକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଶାବ୍- ୟାୟନୀୟ,	-	ତାରସାର	-	ଅଦ୍-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	୩୨	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ,	ଆତ୍ମା, ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର	ଆଶ୍ୱମେଧ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରଂବ୍ରହ୍ମ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୃୟଗ୍ରୀବ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼	ଅଥର୍ବସିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଳ, ଶରଭ, ଭୃଗୁଜାବାଳ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ
ସମୁଦାୟ	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ପ୍ରୀୟ ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ତୃଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋତ୍ତରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ତୃଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ତୃଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୧

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

ସାମାନ୍ୟ ଉପନିଷଦ

(Minor Upanishad)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ଅକ୍ଷି ଉପନିଷଦ

(Akshyupanisat / Akshi Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ କମଳଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଜିଲ୍ଲା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିଷଦ,

ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

klpandajsg@gmail.com

ଅଷ୍ଟ୍ୟାପନିଷତ୍ / ଅକ୍ଷି ଉପନିଷଦ

॥ ଅଥ ଅଷ୍ଟ୍ୟାପନିଷତ୍ ॥

ୟସ୍ତସ୍ତୁମିକାବିଦ୍ୟାବେଦ୍ୟାନନ୍ଦକଲେବରମ୍ ।

ବିକଲେବରକୈବଲ୍ୟଂ ରାମଚନ୍ଦ୍ରପଦଂ ଭଜେ ॥

ଓଁ ସହ ନାବବତୁ । ସହ ନୌ ଭୁନକ୍ତୁ । ସହ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ କରବାବହୈ ।
ତେଜସ୍ବିନାବଧୀତମସ୍ତୁ ମା ବିଦ୍ବିଷାବହୈ ॥ ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ହରିଃ ଓଁ ॥

ଅଥ ହ ସାଂକୃତିର୍ଭଗବାନାଦିତ୍ୟଲୋକଂ ଜଗାମ ।
ତମାଦିତ୍ୟଂ ନତ୍ତା ଚାକ୍ଷୁଷ୍ମତୀବିଦ୍ୟାୟା ତମସ୍ତୁବତ୍ ।
ଓଁ ନମୋ ଭଗବତେ ଶ୍ରୀସୂର୍ଯ୍ୟାୟାକ୍ଷିତେଜସ୍ବେ ନମଃ ।
ଓଁ ଖେଚରାୟ ନମଃ । ଓଁ ମହାସେନାୟ ନମଃ । ଓଁ ତମସ୍ବେ ନମଃ ।
ଓଁ ରଜସ୍ବେ ନମଃ । ଓଁ ସତ୍ତ୍ବାୟ ନମଃ । ଓଁ ଅସତୋ ମା ସତ୍ ଗମୟ ।
ତମସୋ ମା ଜ୍ୟୋତିର୍ଗମୟ । ମୃତ୍ୟୋର୍ମାର୍ମତଂ ଗମୟ । ହଂସୋ ଭଗବାଞ୍ଛୁଚିରୂପଃ ପ୍ରତିରୂପଃ ।
ବିଶ୍ବରୂପଂ ଘୃଣିନଂ ଜାତବେଦସଂ ହିରଣ୍ମୟଂ ଜ୍ୟୋତୀରୂପଂ ତପନ୍ତମ୍ ।
ସହସ୍ରରଶ୍ମିଃ ଶତଧା ବର୍ତମାନଃ ପୁରୁଷଃ ପ୍ରଜାନାମୁଦୟତ୍ୟେଷ ସୂର୍ଯ୍ୟଃ ।
ଓଁ ନମୋ ଭଗବତେ ଶ୍ରୀସୂର୍ଯ୍ୟାୟାଦିତ୍ୟାୟାକ୍ଷିତେଜସ୍ବେହୋଃବାହିନି ବାହିନି ସ୍ବାହେତି ।
ଏବଂ ଚାକ୍ଷୁଷ୍ମତୀବିଦ୍ୟାୟା ସୁତଃ ଶ୍ରୀସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣଃ ସୁପ୍ରୀତୋଽବ୍ରବୀଚାକ୍ଷୁଷ୍ମତୀବିଦ୍ୟାଂ
ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ଯେ ନିତ୍ୟମଧୀତେ ନ ତସ୍ୟାକ୍ଷିରୋଗୋ ଭବତି ।
ନ ତସ୍ୟ କୁଲେଽକ୍ଷୋ ଭବତି ।
ଅକ୍ଷୌ ବ୍ରାହ୍ମଣାନ୍-ଗ୍ରାହୟିତ୍ବାଽଥ ବିଦ୍ୟାସିଦ୍ଧିର୍ଭବତି ।
ୟ ଏବଂ ବେଦ ସ ମହାନ୍ଭବତି ॥ ୧॥

ଅଥ ହ ସାଂକୃତିରାଦିତ୍ୟଂ ପପ୍ରଚ୍ଛ ଭଗବନ୍-ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାଂ ମେ ବ୍ରୁହୀତି ।
ତମାଦିତ୍ୟୋ ହୋବାଚ । ସାଂକୃତେ ଶୁଣୁ ବନ୍ଧ୍ୟାମି ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନଂ ସୁଦୁର୍ଲଭମ୍ ।
ଯେନ ବିଜ୍ଞାତମାତ୍ରେଣ ଜୀବନ୍ମୁକ୍ତୋ ଭବିଷ୍ୟସି ॥ ୭॥

ସର୍ବମେକମଜଂ ଶାନ୍ତମନନ୍ତଂ ପୁରମବ୍ୟୟମ୍ ।
ପଶ୍ୟନ୍ତୁତାର୍ଥଚିଦ୍ରୂପଂ ଶାନ୍ତ ଆସ୍ତ ଯଥାସୁଖମ୍ ॥ ୩॥

ଅବେଦନଂ ବିଦୁର୍ଯ୍ୟୋଗଂ ଚିତ୍ତକ୍ଷୟମକୃତ୍ରିମମ୍ ।
ୟୋଗସ୍ଥଃ କୁରୁ କର୍ମାଣି ନୀରସୋ ବାଃସ ମା କୁରୁ ॥ ୪॥

ବିରାଗମୁପୟାତ୍ୟନ୍ତର୍ବାସନାସ୍ମନ୍ନବାସରମ୍ ।
କ୍ରିୟାସୁଦାରରୂପାସୁ କ୍ରମତେ ମୋଦତେଃନ୍ଦୁହମ୍ ॥ ୫॥

ଗ୍ରାମ୍ୟାସୁ ଜତଚେଷ୍ଟାସୁ ସତତଂ ବିଚିକିସ୍ରତେ ।
ନୋଦାହରତି ମର୍ମାଣି ପୁଣ୍ୟକର୍ମାଣି ସେବତେ ॥ ୬॥

ଅନନ୍ୟୋଦ୍ଦେଶକାରୀଣି ମୃଦୁକର୍ମାଣି ସେବତେ ।
ପାପାଦ୍ଵିଭେତି ସତତଂ ନ ଚ ଭୋଗମପେକ୍ଷତେ ॥ ୭॥

ସ୍ନେହପ୍ରଣୟଗର୍ଭାଣି ପେଶଲାନୁପିତାନି ଚ ।
ଦେଶକାଲୋପପନ୍ନାନି ବଚନାନ୍ୟଭିଭାଷତେ ॥ ୮॥

ମନସା କର୍ମଣା ବାଚା ସଞ୍ଜନାନୁପସେବତେ ।
ୟତଃ କୁତଶ୍ଚିଦାନୀୟ ନିତ୍ୟଂ ଶାସ୍ତ୍ରାଣ୍ୟବେକ୍ଷତେ ॥ ୯॥

ତଦାସୌ ପ୍ରଥମାମେକାଂ ପ୍ରାପ୍ତୋ ଭବତି ଭୂମିକାମ୍ ।
ଏବଂ ବିଚାରବାନ୍ୟଃ ସ୍ୟାନ୍ତଂସାରୋଞ୍ଜାରଣଂ ପ୍ରତି ॥ ୧୦॥

ସ ତୁମିକାବାନିତୁଂକ୍ଷଃ ଶେଷସ୍ତୁର୍ଯ୍ୟ ଇତି ସ୍ମୃତଃ ।
ବିଚାରନାମ୍ନୀମିତରାମାଗତୋ ଯୋଗତୁମିକାମ୍ ॥ ୧୧॥

ଶୁତିସ୍ମୃତିସଦାଚାରଧାରଣାଧ୍ୟାନକର୍ମଣଃ ।
ମୁଖ୍ୟାୟା ବ୍ୟାଖ୍ୟାୟାତାତ୍ତ୍ୱାୟାତି ଶ୍ରେଷ୍ଠପଣ୍ଡିତାନ୍ ॥ ୧୨॥

ପଦାର୍ଥପ୍ରବିଭାଗଜ୍ଞଃ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟବିନିର୍ଣ୍ଣୟମ୍ ।
ଜାନାତ୍ୟଧିଗତଶ୍ଚାନ୍ୟୋ ଗୃହଂ ଗୃହପତିର୍ଯଥା ॥ ୧୩॥

ମଦାଭିମାନମାତ୍ରୟଲୋଭମୋହାତିଶାୟିତାମ୍ ।
ବହିରପ୍ୟାସ୍ଥିତାମୀଷତ୍ୟଜତ୍ୟହିରିବ ଦ୍ୱତମ୍ ॥ ୧୪॥

ଇତ୍ତଂଭୂତମତିଃ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁରୁସଞ୍ଜନସେବୟା ।
ସରହସ୍ୟମଶେଷେଣ ଯଥାବଦଧିଗଚ୍ଛତି ॥ ୧୫॥

ଅସଂସର୍ଗାଭିଧାମନ୍ୟାଂ ତୃତୀୟାଂ ଯୋଗତୁମିକାମ୍ ।
ତତଃ ପତତ୍ୟସୌ କାନ୍ତଃ ପୁଷ୍ପଶୟାମିବାମଳାମ୍ ॥ ୧୬॥

ୟଥାବଚ୍ଛାସ୍ତବାକ୍ୟାର୍ଥେ ମତିମାଧାୟ ନିଶ୍ଚଳାମ୍ ।
ତାପସାଶ୍ରମବିଶ୍ରାନ୍ତୈରଧ୍ୟାତୁକଥନକ୍ରମେଃ ।
ଶିଳାଶୟାସନାସୀନୋ ଜରୟତ୍ୟାୟୁରାତତମ୍ ॥ ୧୭॥

ବନାବନିବିହାରେଣ ଚିତ୍ତୋପଶମଶୋଭିନା ।
ଅସଙ୍ଗସୁଖସୌଖ୍ୟେନ କାଳଂ ନୟତି ନୀତିମାନ୍ ॥ ୧୮॥

ଅଭ୍ୟାସାସ୍ତ୍ରାଧୁଶାସ୍ତ୍ରାଣାଂ କରଣାତ୍-ପୁଣ୍ୟକର୍ମଣାମ୍ ।
ଜନ୍ତୋର୍ଯଥାବଦେବେୟଂ ବସ୍ତୁଦୃଷ୍ଟିଃ ପ୍ରସୀଦତି ॥ ୧୯॥

ତୃତୀୟାଂ ଭୂମିକାଂ ପ୍ରାପ୍ୟ ବୁଞ୍ଜୋଽନୁଭବତି ସ୍ଵୟମ୍ ।। ୨୦।।

ଦ୍ଵିପ୍ରକାରମସଂସର୍ଗଂ ତସ୍ୟ ଭେଦମିମଂ ଶୁଣୁ ।

ଦ୍ଵିବିଧୋଽୟମସଂସର୍ଗଃ ସାମାନ୍ୟଃ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବ ଚ ।। ୨୧।।

ନାହଂ କର୍ତ୍ତା ନ ଭୋକ୍ତା ଚ ନ ବାଧ୍ୟୋ ନ ଚ ବାଧକଃ ।

ଇତ୍ୟସଞ୍ଜନମର୍ଥେଷୁ ସାମାନ୍ୟାସଙ୍ଗନାମକମ୍ ।। ୨୨।।

ପ୍ରାକ୍‌କର୍ମନିର୍ମିତଂ ସର୍ବମୀଶ୍ଵରାଧୀନମେବ ବା ।

ସୁଖଂ ବା ଯଦି ବା ଦୁଃଖଂ କୈବାଳ୍ପ ତବ କର୍ତ୍ତୃତା ।। ୨୩।।

ଭୋଗାଭୋଗା ମହାରୋଗାଃ ସଂପଦଃ ପରମାପଦଃ ।

ବିୟୋଗାୟୈବ ସଂୟୋଗା ଆଧୟୋ ବ୍ୟାଧୟୋଽପିୟମ୍ ।। ୨୪।।

କାଲିଷ୍ଠ କଲନୋଦ୍ୟୁକ୍ତଃ ସର୍ବଭାବାନନାରତମ୍ ।

ଅନାସ୍ତୟେତି ଭାବାନାଂ ଯଦଭାବନମାନ୍ତରମ୍ ।

ବାକ୍ୟାର୍ଥଲବ୍ଧମନସଃ ସମାନ୍ୟୋଽସାବସଙ୍ଗମଃ ।। ୨୫।।

ଅନେନ କ୍ରମୟୋଗେନ ସଂୟୋଗେନ ମହାତ୍ମନାମ୍ ।

ନାହଂ କର୍ତ୍ତେଶ୍ଵରଃ କର୍ତ୍ତା କର୍ମ ବା ପ୍ରାକ୍ତନଂ ମମ ।। ୨୬।।

କୃତ୍ଵା ଦୂରତରେ ନୂନମିତି ଶବ୍ଦାର୍ଥଭାବନମ୍ ।

ୟନ୍ତ୍ଵିନିମାସନଂ ଶାନ୍ତଂ ତଚ୍ଛେଷ୍ଟାସଙ୍ଗ ଉଚ୍ୟତେ ।। ୨୭।।

ସଂତୋଷାମୋଦମଧୁରା ପ୍ରଥମୋଦେତି ଭୂମିକା ।

ଭୂମିପ୍ରୋଦିତମାତ୍ରୋଽନ୍ତରମୃତାଙ୍କୁରିକେବ ସା ।। ୨୮।।

ଏଷା ହି ପରିମୃଷ୍ଟାନ୍ତଃସନ୍ଦ୍ୟାସା ପ୍ରସବୈକତୁଃ ।
ଦ୍ଵିତୀୟାଂ ଚ ତୃତୀୟାଂ ଚ ଭୂମିକାଂ ପ୍ରାପ୍ତୟାତ୍ ॥ ୭୯॥

ଶ୍ରେଷ୍ଠା ସର୍ବଗତା ହ୍ୟେଷା ତୃତୀୟା ଭୂମିକାଃତ୍ର ହି ।
ଭବତି ପ୍ରୋଞ୍ଜିତାଶେଷସଂକଳ୍ପକଲନଃ ପୁନାନ୍ ॥ ୩୦॥

ଭୂମିକାତ୍ରିତୟାଭ୍ୟାସାଦଜ୍ଞାନେ କ୍ଷୟମାଗତେ ।
ସମଂ ସର୍ବତ୍ର ପଶ୍ୟନ୍ତି ଚତୁର୍ଥୀଂ ଭୂମିକାଂ ଗତାଃ ॥ ୩୧॥

ଅଦ୍ଵୈତେ ଦ୍ଵୈର୍ଯ୍ୟମାୟାତେ ଦ୍ଵୈତେ ଚ ପ୍ରଶମଂ ଗତେ ।
ପଶ୍ୟନ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନବଲ୍ଲୋକଂ ଚତୁର୍ଥୀଂ ଭୂମିକାଂ ଗତାଃ ॥ ୩୨॥

ଭୂମିକାତ୍ରିତୟଂ ଜାଗ୍ରଜ୍ଚତୁର୍ଥୀ ସ୍ଵପ୍ନ ଭବ୍ୟତେ ॥ ୩୩ ॥

ଚିତ୍ତଂ ତୁ ଶରଦଭ୍ରାଂଶବିଲୟଂ ପ୍ରବିଲୀୟତେ ।
ସଦ୍ଭାବଶେଷ ଏବାସ୍ତେ ପଞ୍ଚମୀଂ ଭୂମିକାଂ ଗତାଃ ॥ ୩୪॥

ଜଗଦ୍ବିକଳ୍ମେ ନୋଦେତି ଚିତ୍ତସ୍ୟାତ୍ର ବିଲୀପନାତ୍ ।
ପଞ୍ଚମୀଂ ଭୂମିକାମେତ୍ୟ ସୁଷୁପ୍ତପଦନାମିକାମ୍ ।
ଶାନ୍ତାଶେଷବିଶେଷାଂଶସ୍ତିଷ୍ଠତ୍ୟଦ୍ଵୈତମାତ୍ରକଃ ॥ ୩୫॥

ଗଲିତଦ୍ଵୈତନିର୍ଭାସୋ ମୁଦିତୋଽନ୍ତଃପ୍ରବୋଧବାନ୍ ।
ସୁଷୁପ୍ତମନ ଏବାସ୍ତେ ପଞ୍ଚମୀଂ ଭୂମିକାଂ ଗତାଃ ॥ ୩୬॥

ଅନ୍ତର୍ମୁଖତୟାତିଷ୍ଠନ୍ନହିର୍ବୃତ୍ତିପରୋଽପି ସନ୍ ।
ପରିଗ୍ରାହତୟା ନିତ୍ୟଂ ନିଦ୍ରାଲୁରିବ ଲକ୍ଷ୍ୟତେ ॥ ୩୭॥

କୁର୍ବନ୍ନଭ୍ୟାସମେତସ୍ୟାଂ ଭୂମିକାୟାଂ ବିବାସନଃ ।
ଷଷ୍ଠୀଂ ତୁର୍ଯ୍ୟାଭିଧାନ୍ୟାଂ କ୍ରମାପୂର୍ବତାଂ ଭୂମିକାମ୍ ॥ ୩୮॥

ଯତ୍ର ନାସନ୍ନସଦ୍ରୂପୋ ନାହଂ ନାପ୍ୟନହଂକୃତିଃ ।
କେବଳଂ କ୍ଷୀଣମନନମାସ୍ତେଽଦୈତେଽତିନିର୍ଭୟଃ ॥ ୩୯॥

ନିର୍ଗୁଢ଼ିଃ ଶାନ୍ତସଂଦେହୋ ଜୀବନ୍ମୁକ୍ତୋ ବିଭାବନଃ ।
ଅନିର୍ବାଣୋଽପି ନିର୍ବାଣଶ୍ଚିତ୍ରଦୀପ ଇବ ଛିତଃ ॥ ୪୦॥

ଷଷ୍ଠ୍ୟାଂ ଭୂମାବସ୍ତୌ ଛିତ୍ତା ସପ୍ତମୀଂ ଭୂମିମାପୁୟାତ୍ ॥ ୪୧॥

ବିଦେହମୁକ୍ତତାତ୍ରୋକ୍ତା ସପ୍ତମୀ ଯୋଗଭୂମିକା ।
ଅଗମ୍ୟା ବଚସାଂ ଶାନ୍ତା ସା ସୀମା ସର୍ବଭୂମିଷୁ ॥ ୪୨॥

ଲୋକାନୁବର୍ତ୍ତନଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା ଦେହାନୁବର୍ତ୍ତନମ୍ ।
ଶାସ୍ତ୍ରାନୁବର୍ତ୍ତନଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା ସ୍ୱାଧ୍ୟାସାପନୟଂ କୁରୁ ॥ ୪୩॥

ଓଂକାରମାତ୍ରମଖିଳଂ ବିଶ୍ୱପ୍ରାଜ୍ଞାଦିଲକ୍ଷଣମ୍ ।
ବାଚ୍ୟବାଚକତାଭେଦାଭେଦେନାନୁପଲବ୍ଧିତଃ ॥ ୪୪॥

ଅକାରମାତ୍ରଂ ବିଶ୍ୱଃ ସ୍ୟାଦୁକାରସ୍ତୈଜସଃ ସ୍ୱତଃ ।
ପ୍ରାଜ୍ଞୋ ମକାର ଇତ୍ୟେବଂ ପରିପଶ୍ୟେନ୍ନମେଶ ତୁ ॥ ୪୫॥

ସମାଧିକାଳାତ୍-ପ୍ରାଗେବ ବିଚିତ୍ର୍ୟାତିପ୍ରୟତ୍ନତଃ ।
ସ୍ଥୁଲସୂକ୍ଷ୍ମକ୍ରମାସୂର୍ବଂ ତିଦାତ୍ମନି ବିଲାପୟେତ୍ ॥ ୪୬॥

ତିଦାତ୍ମାନଂ ନିତ୍ୟଶୁଦ୍ଧବୁଦ୍ଧମୁକ୍ତସଦୃଶଃ ।
ପରମାନନ୍ଦସଂଦେହୋ ବାସୁଦେବୋଽହମୋମିତି ॥ ୪୭॥

ଆଦିମଧ୍ୟାବସାନେଷୁ ଦୁଃଖଂ ସର୍ବମିଦଂ ଯୁତଃ ।
ତସ୍ମାତ୍ତର୍ବଂ ପରିତ୍ୟଜ୍ୟ ତତ୍ତୁନିଷ୍ଠୋ ଭବାନଘ ॥ ୪୮॥

ଅବିଦ୍ୟାତିମିରାତୀତଂ ସର୍ବାଭାସବିବର୍ଜିତମ୍ ।
ଆନନ୍ଦମମଲଂ ଶୁଦ୍ଧଂ ମନୋବାଚାମଗୋଚରମ୍ ॥ ୪୯॥

ପ୍ରଜ୍ଞାନଘନମାନନ୍ଦଂ ବ୍ରହ୍ମାସ୍ଥୀତି ବିଭାବୟେତ୍ ॥ ୫୦॥
ଇତ୍ୟୁପନିଷତ୍ ॥

ଓଁ ସହ ନାବବତୁ । ସହ ନୌ ଭୁନକ୍ତୁ । ସହ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ କରବାବହୈ ।
ତେଜସ୍ବିନାବଧୀତମସ୍ତୁ ମା ବିଦ୍ବିଷାବହୈ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ହରିଃ ଓଁ ତତ୍ତ୍ବତ୍ ॥

॥ ଇତି ଅଷ୍ଟାପନିଷତ୍ସମାପ୍ତା ॥

